

[Arne Larson.]

over. Dette problem har jo optaget udvalget en hel del. Det tidligere retsgrundlag, hvorefter sager pådømtes, var blevet utåleligt og var slet ikke fulgt med tiden. Vi må og skal have et retsgrundlag, som er i overensstemmelse med den skete udvikling og ikke hviler på et retsgrundlag fra 1919.

De i § 12, stk. 2, omtalte kriterier er meget, meget vigtige. Det er her, fornyelsen skal slå igennem: at arbejdsretten altid fremover skal fastsætte boden eller afgørelserne eller lade bod bortfalde efter en nøje undersøgelse af sagens samtlige omstændigheder. Man skal altså nu klarlægge sagens baggrund, hvorfor den er kommet, og ikke bare konstatere, at der er begået en ulovlig handling, og så pådømme sådanne. Nu er det årsagerne, man må trænge ned i, og det er det, der tæller.

Man har ikke ment i udvalget detaljeret at kunne fastlægge, hvornår og hvordan disse kriterier kan og skal anvendes, idet man hævder, det kan være for farligt og blive for skønsmæssigt. Arbejdsrettens kommende kendelser vil imidlertid blive fulgt med stor opmærksomhed. Forhåbentlig får arbejdsretten ikke meget at bestille fremover med det system, der nu indføres, men vi ved fra mange års praksis, at én gang givne kendelser i samme sager gentages gang efter gang og er normgivende. Her ville det være skønt, om arbejdsretten af sig selv ville følge med i udviklingen og tage skyldigt hensyn til denne udvikling i øvrigt.

Ligesom hr. Erik Andersen (Fr. borg amt) vil jeg meget gerne citere det efter min opfattelse vigtigste afsnit i udvalgsbetænkninge. Det kan ikke gentages tit nok, og måske er det netop godt, at vi gentager det her i dag; der står i betænkningen:

„Udvalget lægger imidlertid den største vægt på, at de i bestemmelsen nævnte kriterier får et reelt indhold og bred anvendelse i en ny retspraksis, herunder at der tages hensyn til udviklingen på arbejdsmarkedet, f. eks. på baggrund af miljøforskning.“

Jeg vil håbe, at de ansvarlige parter vil lægge meget, meget stor vægt på denne udtalelse i betænkningen. Jeg finder, den er altafgørende, og jeg håber også, at arbejdsministeren er helt enig med mig i denne betragtning.

Denne klargørelse af, hvor demokratiske de nye bestemmelser vil blive, har vi imidlertid ikke fået og kan vi altså ikke få i dag. Derfor anser socialistisk folkeparti det for nødvendigt, at der indføres en paragraf om, at loven tages op til revision — ikke i 1975-76, som hr. Erik Andersen (Fr. borg amt) sagde, men i 1976-77. For derved siger vi til de ansvarlige på dette område: I har fået en ny lov og nye instrumenter, brug dem nu i den demokratiske ånd, som er deres reelle indhold, ellers forbeholder lovgivningsmagten sig retten til at tage problemerne op til nye overvejelser. Det er altså et krav, der stilles her. Det skal opfyldes, og bliver det det, kan vi imødesee en mere tilfredsstillende udvikling på arbejdsmarkedet, end vi har haft i mange, mange år.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de af os stillede ændringsforslag og de af ministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag og anbefale lovforslagets overgang til tredje behandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg er i den situation, at jeg i alle tilfælde er 100 pct. enig med de 4 af de ordførere, som har udtalt sig om lovforslaget, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak for det meget grundige udvalgsarbejde, der har været omkring denne lovgivning, som der igennem en del år har været megen blæst omkring.

De enkelte bemærkninger, jeg vil gøre på nuværende tidspunkt, er for det første, at jeg havde håbet, der fra alle sider havde været tilslutning i dets helhed — det kommer jo muligvis senere — altså også til forslaget om bodsbestemmelserne. Som det er fremgået af hr. Arne Larsens indlæg, har SF ikke villet være med til, at arbejdsretten skulle have mulighed for at pålægge dem, der har deltaget i et overenskomststridigt forhold, en bod og har i betænkningen stillet ændringsforslag om, at bodssystemet afskaffes.

Jeg vil her gerne understrege, at de foreslåede bodsbestemmelser er et resultat af forhandlingerne i arbejdsretsudvalget, som det allerede tidligere har været nævnt, og dermed af de forhandlinger, som er foregået bl. a. mellem arbejdsmarkedets 2 hovedorganisationer, men også andre organisationer har jo været inde i billedet her. Det ville